

2) uchwała nr 14 Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1984 r w sprawie zamówień rządowych na realizację wybranych inwestycji (Monitor Polski Nr 3, poz. 21),

3) uchwała nr 8 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1986 r w sprawie zamówień rządowych na realizację zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki (Monitor Polski Nr 6, poz. 37),

z tym że do czasu wejścia w życie ustawy z dnia 28 stycznia 1987 r o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym w gospodarce narodowej (Dz. U. Nr 3, poz. 18) stosuje się dotychczasowe przepisy dotyczące

zwalniania z organizowania przetargów, określone w uchwałach wymienionych w pkt 1 i 2.

2. Przepisy rozporządzenia nie naruszają umów o wykonanie zamówień rządowych zawartych na podstawie przepisów wymienionych w ust. 1.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów § 10 ust. 3 i § 14 ust. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

161

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 września 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin.

Na podstawie art. 15 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268, z 1984 r Nr 52, poz. 269 i z 1986 r Nr 42, poz. 202) zarządza się, co następuje

§ 1 W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 marca 1983 r w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 94, Nr 62, poz. 283 i Nr 73, poz. 323, z 1985 r Nr 13, poz. 54, z 1986 r Nr 2, poz. 13 oraz z 1987 r. Nr 6, poz. 33) § 11 otrzymuje brzmienie

„§ 11 Lata, w których wartość sprzedanych produktów rolnych była niższa od wymaganej wskutek klęski żywiołowej, wypadku losowego lub innych okoliczności niezależnych od rolnika, zalicza się do okresu sprzedaży produktów rolnych, od którego zależy prawo do emerytury, jeżeli obniżenie sprzedaży nastąpiło z tych przyczyn.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

162

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA, ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 września 1987 r.

w sprawie szczegółowych zasad wydawania przez apteki leków i artykułów sanitarnych.

Na podstawie art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 28 stycznia 1987 r o środkach farmaceutycznych, artykułach sanitarnych i aptekach (Dz. U. Nr 3, poz. 19) zarządza się, co następuje

§ 1 1 Apteki otwarte wydają:

- 1) leki i artykuły sanitarne przeznaczone do stosowania u ludzi
  - a) na podstawie recept lekarskich odpowiadających wymaganiom określonym w odrębnych przepisach,
  - b) na podstawie zapotrzebowań jednostek organizacyjnych lub osób do tego uprawnionych,
  - c) bez recept lekarskich, jeżeli lek lub artykuł sanitarny jest dozwolony do wydawania z aptek bez recept lekarskich,
- 2) leki przeznaczone do stosowania u zwierząt — na podstawie:
  - a) recept lekarzy weterynarii, odpowiadających wymaganiom określonym w odrębnych przepisach,

b) zapotrzebowań zakładów leczniczych dla zwierząt lub osób do tego uprawnionych.

2. Apteki otwarte wydają leki i artykuły sanitarne na podstawie recept lekarskich w następujących terminach od dnia ich wystawienia.

- 1) 5 dni — w odniesieniu do recept wystawionych w pogotowiu ratunkowym (działe pomocy doraźnej),
- 2) 14 dni — w odniesieniu do recept wystawionych na antybiotyki,
- 3) 30 dni — w odniesieniu do pozostałych recept; w razie braku leku lub artykułu sanitarnego w aptecce lek lub artykuł sanitarny może być wydany nie później niż w okresie 2 miesięcy od dnia wystawienia recepty.

§ 2. 1. Jednostkami organizacyjnymi, uprawnionymi do występowania z zapotrzebowaniami, o których mowa w § 1 ust. 1, są:

- 1) zakłady służby zdrowia lub ich komórki organizacyjne,

- 2) inne zakłady, których zadania obejmują udzielanie świadczeń medycznych,
- 3) zakłady pracy lub instytucje.

2. Osobami uprawnionymi do występowania z zapotrzebowaniami, o których mowa w § 1 ust. 1, są lekarze, lekarze dentyści i lekarze weterynarii.

§ 3. Apteki zakładowe wydają leki i artykuły sanitarne na podstawie zapotrzebowania osoby uprawnionej, zgodnie ze statutem lub regulaminem zakładu społecznej służby zdrowia prowadzącego aptekę. Zapotrzebowanie osoby uprawnionej na leki recepturowe traktuje się jak receptę lekarską.

§ 4. 1. Zapotrzebowanie zakładu pracy lub instytucji, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, może obejmować:

- 1) leki i artykuły sanitarne objęte zestawami apteczek pierwszej pomocy w składzie ustalonym w normach branżowych producentów,
- 2) leki gotowe i artykuły sanitarne dozwolone do wydawania bez recepty lekarskiej.

2. Zapotrzebowanie zakładu pracy lub instytucji na leki i artykuły sanitarne, nie wymienione w ust. 1, powinno być podpisane przez lekarza.

§ 5. 1. Pracownik wykonujący czynności fachowe w aptece, realizując receptę lekarską lub zapotrzebowanie na lek gotowy, jest obowiązany:

- 1) zmniejszyć dawkę leku bardzo silnie lub silnie działającego, oznaczonego jako taki lek w urzędowym spisie leków lub w innych wykazach, jeżeli lek został zapisany w dawce przekraczającej odpowiednią dawkę określoną w Farmakopei Polskiej, a lekarz nie uczynił odpowiednich adnotacji w receptce lub zapotrzebowaniu o konieczności zastosowania dawki większej,
- 2) wydać, za zgodą osoby odbierającej, lek synonimowy, jeżeli nie ma w aptece leku wskazanego w receptce lub zapotrzebowaniu,
- 3) wydać lek o najniższej dawce jednorazowej, w razie niepodania w receptce lub zapotrzebowaniu dawki leku występującego w tej samej formie w kilku dawkach.

2. Ponadto pracownik, o którym mowa w ust. 1, może wydać lek w dawce niższej, niż podano w receptce lub zapotrzebowaniu, jeżeli dawka wyższa stanowi jej wielokrotność; ilość substancji czynnej w wydanym leku w dawce niższej powinna odpowiadać łącznej ilości substancji czynnej podanej w receptce lub zapotrzebowaniu.

3. Zmiany, o których mowa w ust. 1 i 2, należy odnotować w receptce lub zapotrzebowaniu; adnotacje należy opatrzyć podpisem i pieczętką osobistą pracownika. O dokonanych zmianach należy poinformować osobę odbierającą lek.

§ 6. 1. Pracownik wykonujący czynności fachowe w aptece, sporządzając lek recepturowy, powinien:

- 1) zastosować surowce farmaceutyczne potrzebne do przygotowania postaci leku zgodnie z wymaganiami Farmakopei Polskiej,
- 2) użyć surowca o najniższym stężeniu, jeżeli w składzie leku recepturowego podany został surowiec farmaceutyczny występujący w kilku stężeniach, a stężenie to nie zostało w receptce określone,
- 3) dokonać korekty składu leku recepturowego, jeżeli podany w receptce skład może tworzyć niezgodność

chemiczną lub fizyczną, mogącą zmienić działanie leku lub jego wygląd, przez:

- a) dodanie surowca farmaceutycznego ułatwiającego prawidłowe przygotowanie postaci leku lub pozwalającego na uzyskanie jednolitego dawkowania,
- b) prawidłowy dobór surowców farmaceutycznych, zapewniający rozpuszczenie wszystkich składników leku w celu uzyskania właściwej jego postaci,
- c) zmianę postaci surowca farmaceutycznego z rozpuszczalnej na nierozpuszczalną lub odwrotnie, z uwzględnieniem koniecznej różnicy w ilości surowca,
- 4) zmniejszyć ilość surowca farmaceutycznego w składzie leku do wielkości określonej przez dawkę maksymalną — gdy dawka taka jest dla tego surowca ustalona — jeżeli ze składu oraz sposobu użycia podanego w receptce lekarskiej wynika, że nastąpiło przekroczenie dawki maksymalnej, a lekarz nie uczynił adnotacji o konieczności zastosowania dawki wskazanej w składzie leku.

2. Inne zmiany i uzupełnienia niż wymienione w ust. 1 mogą być dokonane jedynie po porozumieniu się pracownika sporządzającego lek z lekarzem wystawiającym receptę.

3. Zmiany i uzupełnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, należy odnotować w receptce. Adnotację należy opatrzyć podpisem i pieczętką osobistą pracownika sporządzającego lek recepturowy.

§ 7. 1. Apteka otwarta może sporządzać lek recepturowy również na podstawie etykiety aptecznej, jeżeli:

- 1) lek zawiera w swym składzie surowce farmaceutyczne, które mogą być wydawane bez recepty lekarskiej, albo
- 2) lekarz zamieścił w receptce adnotację dotyczącą powtórzenia leku, określając równocześnie, ile razy lek ma być powtórzony.

2. Na podstawie etykiety aptecznej, o której mowa w ust. 1, nie można sporządzać leku recepturowego zawierającego w swym składzie środki silnie i bardzo silnie działające.

3. Etykiętę apteczną traktuje się jako receptę o pełnej odpłatności

§ 8. 1. Receptę lekarską lub zapotrzebowanie należy opatrzyć pieczętką apteki i datą przyjęcia do realizacji oraz podpisem i pieczętką osobistą pracownika wykonującego czynności fachowe w aptece, który przyjął receptę lub zapotrzebowanie, sporządził oraz wydał lek.

2. Receptę na lek recepturowy należy ponadto opatrzyć:

- 1) numerem bieżącym leku recepturowego i adnotacją o dacie i godzinie odbioru, jeżeli recepta jest realizowana w aptece otwartej,
- 2) podpisem pracownika wykonującego czynności fachowe w aptece, kontrolującego sporządzenie leku, o ile kontrola taka jest dokonywana.

3. Apteka może nie wydać leku recepturowego po upływie 6 dni od jego sporządzenia.

§ 9. Poza czynnościami określonymi w § 5, 6 i 8 pracownik wykonujący czynności fachowe w aptece, związane z wydaniem leku, powinien:

- 1) udzielić osobie zainteresowanej informacji o możli-

wości nabycia leku lub artykułu sanitarnego — w razie braku w aptece żadanego leku lub artykułu sanitarnego,

- 2) sprawdzić datę ważności leku gotowego i skontrolować wizualnie, jeżeli jest to możliwe, czy lek nie wykazuje cech świadczących o niewłaściwej jakości,
- 3) sprawdzić, czy lek jest wydawany dla osoby, dla której recepta została wystawiona,
- 4) udzielić w razie potrzeby osobie odbierającej lek wskazówek co do sposobu jego użycia i przechowywania,
- 5) wydać lek gotowy w ilości zbliżonej do ustalonej w urzędowym spisie leków lub w innych wykazach — w razie posiadania przez aptekę leków w opakowaniach zawierających inną ilość leku niż ustalona.

§ 10. 1. Pracownik wykonujący czynności fachowe w aptece odmawia wydania leku lub artykułu sanitarnego, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadniona wątpliwość co do autentyczności recepty lekarskiej lub zapotrzebowania,
- 2) recepta wymaga korekty innej niż wymieniona w § 6 ust. 1, a porozumienie się z lekarzem wystawiającym receptę nie jest możliwe.

2. Pracownik, o którym mowa w ust. 1, może odmówić wydania leku lub artykułu sanitarnego:

- 1) jeżeli wydanie spowodowałoby naruszenie zapasów określonych leków lub artykułów sanitarnych, do których utrzymywania apteka została zobowiązana w odrębnym trybie; nie dotyczy to przypadków wymienionych w § 12 ust. 2,
- 2) osobie, która nie ukończyła 14 lat.

§ 11. Apteka wydaje leki w opakowaniach przystosowanych do rodzaju leku oraz chroniących lek w miarę potrzeby przed światłem i czynnikami atmosferycznymi.

§ 12. 1. Wydawanie leków gotowych i artykułów sanitarnych z aptek oraz sporządzanie leków recepturowych odbywa się w kolejności zgłoszeń.

2. Poza kolejnością wydaje się leki i artykuły sanitarne, jeżeli:

- 1) lek lub artykuł sanitarny jest potrzebny do udzielenia pierwszej pomocy,
- 2) recepta lekarska zawiera adnotację „wydać natychmiast” lub równoznaczną,
- 3) recepta lekarska jest wystawiona na surowicę lub szczepionki do natychmiastowego użycia.

3. Ponadto poza kolejnością wydaje się leki i artykuły sanitarne:

- 1) inwalidom wojennym i wojskowym,
- 2) pozostałym inwalidom I i II grupy,
- 3) osobom, które ukończyły 75 lat,
- 4) kobietom o widocznej ciąży,
- 5) zasłużonym honorowym dawcom krwi,
- 6) pracownikom służby zdrowia,
- 7) opiekunom społecznym dla ich podopiecznych.

§ 13. Recepty lekarskie i zapotrzebowania apteka przechowuje przez okres 2 lat, licząc od dnia 1 stycznia roku następnego po dacie realizacji recepty.

§ 14. Przepisy odnoszące się do wydawania leków i artykułów sanitarnych z aptek stosuje się odpowiednio do punktów aptecznych.

§ 15. Przepisy rozporządzenia nie naruszają przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 21 września 1985 r. w sprawie środków odurzających i psychotropowych oraz nadzoru nad tymi środkami (Dz. U. Nr 53, poz. 275).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Cybulko*

163

OBWIESZCZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 12 września 1987 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1982 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 1987 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich (Dz. U. Nr 19, poz. 115) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1982 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich (Dz. U. Nr 25, poz. 181, z 1983 r. Nr 60, poz. 272, z 1984 r. Nr 44, poz. 238, z 1985 r. Nr 27, poz. 115, z 1986 r. Nr 11, poz. 63 i Nr 30, poz. 149 oraz z 1987 r. Nr 19, poz. 115), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

- 1) oznaczenia rozdziału 5 — Przepisy przejściowe i końcowe oraz § 20, 21 ust. 1, § 22 i 23 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1982 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich (Dz. U. Nr 25, poz. 181 i z 1986 r. Nr 30, poz. 149) w brzmieniu:

„§ 20. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1972 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i nauczycieli akademickich (Dz. U. z 1972 r. Nr 16, poz. 115, z 1978 r. Nr 24, poz. 112 oraz z 1981 r. Nr 20, poz. 102 i Nr 23, poz. 118) w zakresie dotyczącym nauczycieli akademickich.